

[OSŁAWCA *sb m*

L pl osł(a)wc(a)ch.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. w rodzaju męskim.

Ten, który zniesławia: A ktora bi na pralatha skarzela albo ftárszą a niedouiodla ma bicz karana krom lutołczy tak iako ieft vftaua o takouich oflawczach *StatNorb* 431.

FP